

V TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Js 6:1-2a.3-8)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Mina, Jesaja, nägin kuningas Ussija surma-aastal Issandat istumas kõrgel ja üleval aujärjel. Tema rüü täitis kogu templi. Issanda kõrval seisis seeravid, ja igaühel neist oli kuus tiiba. Nad hüüdsid üksteisele ja ütlesid: “Püha, Püha, Püha on taevavägede Issand! Kogu maailm on täis tema kirkust!” Ja ukسلäved vankusid hüüdja valjust häälest ning koda täitus suitsuga.

Aga mina ütlesin: “Häda mulle, ma olen kadunud! Sest ma olen rüvedate huultega mees, kes elab rüvedate huultega rahva keskel, kuid olen näinud kuningat, taevavägede Issandat.”

Siis lendas üks seeravitest minu juurde ja tal oli käes elav süsi, mille ta oli altarilt pihtidega võtnud. Ja ta puudutas sõega mu huuli ning ütles: “Vaata, see puudutas su huuli. Nüüd on sinu süü kaotatud ja sinu patt andeks antud.” Ja ma kuulsin Issanda häält küsivat: “Keda ma saadan, kes küll läheks meie ülesandega.” Aga mina ütlesin: “Vaata, siin ma olen, saada mind!”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 138:1-2. 3-5. 7e-8 R: 1b)

R: Issand, inglite ees ma laulan sulle.

Ma tänan sind kogu südamest, inglite ees ma laulan ja mängin sinule.

Sinu templi poole ma langen silmili

ja kiidan kõrgeks su nime sinu helduse ja ustavuse pärast.

Sest kõrgeks üle kõige oled sa tõstnud oma nime ja töötuse.

R:

Kui ma sinu poole hüüdsin, võtsid sa mind kuulda

ja rohkendasid mu hingejõu.

Kõik maailma kuningad tänavad sind, Issand, kuuldes sõnu sinu suult.

Nad laulavad Issanda teedel: Tõesti, Issanda au on suur!

R:

Sinu parem käsi aitab mind,

Issand ise viib minu eest kõik lõpule.

Issand, sinu heldus kestab igavesti,

ära jäta oma kätetööd.

R:

(Teine lugemine 1Ko 15:1-11)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ma tuletan teile meelde Evangeeliumi, mida olen teile kuulutanud, mille te olete vastu võtnud ja milles kindlaks jäänud. Selle evangeeliumi läbi saate te õndsaks, kui te peate meeles neid sõnu, millega ma olen seda teile kuulutanud. Muidu on teie usk asjatu. Sest ennekõike olen ma teile teada andnud selle, mille ise olen vastu võtnud: et Kristus suri meie pattude eest, nii nagu ütlevad kirjad. Ta maeti, kuid kolmandal päeval ta tõusis üles, nii nagu ütlevad kirjad. Siis ilmus Kristus Keefasele, seejärel kaheteistkümnele. Pärast ilmus ta ühtaegu viiesajale vennale, mõned neist elavad praegugi, aga mõned on läinud magama. Hiljem ilmus ta Jaakobusele, siis kõikidele apostlitele ja lõpuks minule, äbarikule. Sest mina olen kõige vääritum apostlite hulgas; ma ei ole seda väärt, et mind apostliks hüütaks, sellepärast, et ma olen kirikut taga kiusanud.

Aga Jumala armust olen ma see, kes ma olen, ja tema armu töö ei ole minus viljatuks jäänud, vaid ma olen neist kõigist rohkem vaeva näinud. Ometi pole see mina, vaid Jumala arm minu sees. Aga olgu mina või nemad – see on meie kuulutus ja sellesse olete teiegi uskuma jäänud.

See on Jumala Sõna

(Salm enne evangeeliumi Mt 4:19)

Halleluuja. Käige minu järel, ütleb Issand,
ja mina teen teist inimesepüüdjad. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 5:1-11)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus Gennetsareti järve ääres oli, tungis rahvahulk tema juurde, et kuulata Jumala sõna. Aga tema nägi kahte paati järverannas seisvat; kalurid olid paadist välja tulnud ja loputasid võrke. Siis astus ta paati, mis oli Siimoni oma, ja palus tal rannast veidi eemale sõuda. Ja ta istus ning õpetas rahvast paadist.

Aga kui ta lakkas kõnelemast, ütles ta Siimonile: “Sõua sügavasse vette ja heida võrgud loomuse katseks!” Siimon vastas ja ütles: “Õpetaja, me oleme kogu öö vaeva näinud ega ole midagi saanud, aga sinu sõna peale ma heidan veelkord oma võrgud.” Ja kui nad olid nõnda teinud, said nad nii suure hulga kalu, et võrgud ähvardasid rebeneda. Ja nad viipasid kaluritele teises paadis, et nad tuleksid neile appi. Nad tulid ja üheskoos täitsid nad mõlemad paadid nii, et parras veest vaevu

paistis.

Seda nähes heitis Siimon Peetrus Jeesuse jalge ette ning ütles: “Issand, mine minu juurest ära, sest ma olen patune inimene!” Oli ju hirm vallanud teda ja kõiki, kes olid ühes temaga – kalasaagi pärast, mis nad olid saanud – Jaakobust ja Johannest, Sebedeuse poegi, kes olid Siimoni seltsilised. Aga Jeesus ütles Siimonile: “Ära karda, nüüdsest peale hakkad sa inimesi püüdma.” Ja nad vedasid oma paadid kaldale ning läksid tema järel.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, vabakirikutes on tuntud piibliringide komme, mis on viimasel ajal levinud ka katoliku kirikus. Koosolemise alguseks loetakse lõik piiblist, ja siis räägivad kõik kohalviibijad järgemööda, kuidas nemad sellest aru said.

Kord loeti ühes niisuguses piibliringis Luuka evangeeliumist Peetruse imelise kalapüügi lugu, mida kuuleme tänasest evangeeliumist. Jutujärg jõudis ühe vanema härra kätte, kes ütles: “Teate, mina olen elukutselt ärimees, ostan-müün-ja-vahetan. Mina lugesin sellest kirjakohest eelkõige välja, et tol päeval sai Kapernauma turult hästi odavalt kala osta, ja kogu linna elanike kõhud said tihkelt kala täis ning nad tänasid selle eest Jumalat valju häälega. Sest kui Peetrus ja tema kaaslased said nii suure hulga kalu, et võrgud ähvardasid rebeneda, ja kui kaks paati täitusid kaladega nii, et parras veest vaevu paistis, siis tuli need kalad ju kohe kiiresti maha müüa, sest kliima on seal maal soe ja külmutusseadmeid tollal polnud. Huvitav, kas seda pole piiblis kusagil öeldud, kui palju nad hinnas alla laskma pidid, ja kuidas mõjutas see järgnevate päevade turuhindu...”

Tõesti, sel pühakirjahuvilisel ärimehel oli õigus – Peetruse kalasaak pidi olema üüratu. Arheoloogid teavad öelda, et Jeesuse maa peal viibimise ajal kasutati Gennetsareti järvel umbes kaheksa meetri pikkusi ja veidi üle kahe meetri laiusi kalapaate, ning kui kalurite endi ja võrkude kaal nende kandevõimest maha arvestada, pidid kaks täislastis paati kokku mahutama vähemalt 1400 kg kala... Betsaidas, kus Peetrus elas, oli aga vaid umbes pooltuhat elanikku, ja sealt 4 kilomeetri kaugusel asunud Kapernaumas ligi tuhat, nii et niisuguse kalakoguse realiseerimine oli hetkel tõesti nii logistiline kui kulinaarne väljakutse – seda enam, et Peetrus polnud ju ainus kalur, kes oli sel päeval järvel kala püüdmas.

Muidugi esitas too ärimees oma kommentaari pigem naljatoonis, kuid püütud kalade edasisele saatusele mõeldes mõistame, et Jeesus tegi selle ime mitte ainult kaluritele, vaid tervele kogukonnale. On tõsi, et ka päris elus selgub paljude seikade mõte alles siis, kui me süveneme asjaoludesse miks midagi sündis ja mis oli tulemuseks. Usklik inimene peab ikka endalt küsima: aga mis saab pärast? ...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, on imestusväärne, kui palju võib vahel mõne inimese kohta öelda üks lause. Näiteks nagu kuulsime Peetrust seda ütlevat: “Issand, mine minu juurest ära, sest ma olen patune inimene...” Äsja oli ju sündinud suur ime, inimlikust pingutusest väsinud kalurile langes Jumala abiga osaks tema elu suurim kalasaak – ja äkki niisugused sõnad... Missugune inimene oli Peetrus, mida me temast teame ja mida võime selle alusel oletada?

Me teame piiblist, et Peetrusel oli ämm, kelle Jeesus kord külla tulles palavikust terveks tegi. See tähendab siis, et Peetrusel pidi olema olnud ka naine, ja kui teda ei mainita, siis võib oletada, et ta võis olla surnud. Võibolla isegi sünnitusel, kus ka laps ei jäänud ellu, nagu neil päevil sageli juhtus – sest samuti pole teateid, et Peetrusel olnuks järeltulijaid. Tal oli ainult paat, mis oli päris tema oma, mitte nagu Sebeduse poegadel. Tollal Iisraelis kehtivate uskumuste kohaselt oli Peetrusel siiski põhjust pidada end luuseriks. Ta oli aina uskunud, et Jumal teda ei armasta, sest teda polnud õnnistatud ei suure vara ega rohkete poegadega.

Samas torkab silma Peetruse elutarkus, millega ta Jeesuse tehtud imele reageerib. Ta mõistab juba ette, et see ime ei olnud loteriivõit, vaid ülesanne, mis on talle üle jõu – ja hiljem selgub, et tal oligi õigus. Pirolukordadega hakkamasaamine ei olnud Peetruse tugev külg: koos teiste jüngritega ei suutnud ta Keetsemani aias valvata (Mk 14:37), mõõka käsitsedes ei tabanud ta ülempreestri sulase pead, vaid raius ära ainult tema kõrva (Jh 18:10) ja veel samal ööl salgas ta Jeesust kolm korda (Jh 18:17-27). Hiljem teenis Peetrus ära Pauluse manitsuse, kui ta käitus topeltmoraali järgi: sõi koos paganatega, aga juutide juuresolekul hoidis paganakristlastest eemale. (Gl 2:11-17).

Armsad õed ja vennad, igal südametunnistusega inimesel tuleb vahel ette depressiivseid momente. Inimene teeb elus vigu, ka raskeid vigu, ja kõike ei ole võimalik enda ees välja vabandada, nagu me oleksime vaid pahaaimamatud ja süütud olukorra ohvrid. Peame ju arvestame sellega, et Jumal näeb meid läbi ega jäta meie omaarust kavalatest kaitsetaktikatest kivi kivi peale. Kuid ilmselt valis Jumal Peetruse just sellepärast oma kiriku kaljuks ja võrdkujuks, et julgustada kõiki kristlasi langemiste järel taas tõusma. Kuigi ka meie arguse momendid, reetmised ja otsustamatuse patud jäävad inetute plekkidena ajalukku, peame liikuma oma elu päästva lahenduse poole nii nagu Peetrus, kes täitis lõpuks oma töötuse, mille ta oli Jeesusele andnud: “Oma elu ma annan sinu eest!” (Jh 13:37) Aamen.

